

PREZES
NAJWYŻSZEJ IZBY KONTROLI

MARIAN BANAŚ

KPK-KPP.011.018.2021

Warszawa, dnia 23 sierpnia 2021 r.

**Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej**

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz.U. z 2020 r. poz. 1200, ze zm.), w związku ze zdarzeniami jakie miały miejsce na ostatnim posiedzeniu Kolegium Najwyższej Izby Kontroli w dniu 21 lipca 2021 r., wnoszę o odwołanie Tadeusza Dziuby z zajmowanego stanowiska wiceprezesa Najwyższej Izby Kontroli.

Zgodnie z decyzją ustrojodawcy, wyrażoną w art. 202 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz.U. Nr 78, poz. 483 ze zm.), Najwyższa Izba Kontroli jest naczelnym organem kontroli państwowej (ust. 1), podlegającym Sejmowi (ust. 2) oraz działającym na zasadach kolegalności (ust. 3). Wyrazem realizacji zasady kolegalności jest ustanowienie, w art. 22 i nast. ustawy o Najwyższej Izbie Kontroli, Kolegium Najwyższej Izby Kontroli, które w drodze uchwał wypowiada się w najważniejszych sprawach związanych z zadaniami i funkcjonowaniem Najwyższej Izby Kontroli. Stosownie do art. 24 ustawy o Najwyższej Izbie Kontroli oraz § 6 statutu Najwyższej Izby Kontroli (stanowiącego załącznik do zarządzenia nr 11 Marszałka Sejmu z dnia 26 sierpnia 2011 r. w sprawie nadania statutu Najwyższej Izbie Kontroli) Kolegium Najwyższej Izby Kontroli obraduje na posiedzeniach, a swoje stanowisko wyraża poprzez podejmowanie uchwał. Szczegółowy tryb działania Kolegium Najwyższej Izby Kontroli został określony w uchwale Kolegium Najwyższej Izby Kontroli z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie regulaminu Kolegium Najwyższej Izby Kontroli.

Na posiedzeniu Kolegium Najwyższej Izby Kontroli w dniu 21 lipca 2021 r. doszło do bezprecedensowej sytuacji, która unaocznia, że wiceprezes Najwyższej Izby Kontroli Tadeusz Dziuba swoim postępowaniem zmierza do paraliżu działania nie tylko tego organu, ale i całej Najwyższej Izby Kontroli.

Po otwarciu przeze mnie ww. posiedzenia wiceprezes Tadeusz Dziuba złożył wniosek o zdjęcie z porządku obrad punktu 4. dotyczącego rozpatrzenia zastrzeżeń zgłoszonych przez Ministra Sprawiedliwości do wystąpienia pokontrolnego z dnia 14 maja 2021 r., skierowanego po kontroli *Realizacja zadań Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencyjnej – Funduszu Sprawiedliwości*. Wniosek ten umotywował obszernością materiałów oraz ich późnym otrzymaniem. Zgodnie z § 2 ust. 2 regulaminu Kolegium Najwyższej Izby Kontroli doręczenie członkom Kolegium materiałów w sprawach przewidzianych do rozpatrzenia powinno nastąpić co najmniej 7 dni przed wyznaczoną datą posiedzenia, przy czym w szczególnie uzasadnionych przypadkach termin ten może ulec skróceniu. Na posiedzenie zwołane w dniu 21 lipca 2021 r. materiały zostały przesłane w dniu 13 lipca 2021 r., tj. 8 dni przed datą posiedzenia, co potwierdził sam wiceprezes Tadeusz Dziuba. Stosownie do § 5 ust. 4 w związku z § 5 ust. 2 regulaminu Kolegium Najwyższej Izby Kontroli decyzja o przełożeniu sprawy na inny termin należy do mnie jako przewodniczącego tego organu kolegalnego. Pomimo to wniosek wiceprezesa Tadeusza Dziuby został przeze mnie poddany głosowaniu, w którym wzięli udział wszyscy obecni na posiedzeniu członkowie Kolegium Najwyższej Izby Kontroli w liczbie 11 osób, w tym wiceprezes Tadeusz Dziuba. Wniosek o przełożenie sprawy nie uzyskał wymaganej większości

(jedynie trzy osoby poparły wniosek, siedem było przeciw, a jedna wstrzymała się od głosu), w związku z czym przystąpiłem do realizacji porządku dziennego posiedzenia.

Po przystąpieniu do rozpatrywania punktu porządku dziennego dotyczącego ww. zastrzeżeń Ministra Sprawiedliwości, wiceprezes Tadeusz Dziuba – bez jakiegokolwiek merytorycznego odniesienia się do sprawy – oświadczył, że nie weźmie udziału w głosowaniu. W głosowaniu, przeprowadzonym z wykorzystaniem systemu elektronicznego, nad projektem uchwały w sprawie zastrzeżeń Ministra Sprawiedliwości wzięło udział 8 osób (na 11 obecnych). Wobec braku oświadczeń innych, oprócz wiceprezesa Tadeusza Dziuby, członków Kolegium Najwyższej Izby Kontroli o odmowie udziału w głosowaniu, zarządziłem ponowne głosowanie, w którym wzięło również udział 8 osób. Wobec możliwych problemów technicznych elektronicznego systemu głosowania zarządziłem głosowanie „ręczne” (przez oddanie głosu na karcie do głosowania), w którym wzięło udział 10 członków Kolegium Najwyższej Izby Kontroli, tj. wszyscy poza wiceprezesem Tadeuszem Dziubą.

Zachowanie wiceprezesa Tadeusza Dziuby na posiedzeniu w dniu 21 lipca 2021 r. należy uznać za całkowicie niedopuszczalne i godzące w powagę konstytucyjnego organu jakim jest Najwyższa Izba Kontroli. Pragnę przy tym dodać, że nie było to pierwsze tego typu zachowanie ze strony wiceprezesa Tadeusza Dziuby, który również na posiedzeniu Kolegium Najwyższej Izby Kontroli w dniu 2 czerwca 2021 r. odmówił głosowania nad projektem uchwały (w sprawie zastrzeżeń Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji do wystąpienia pokontrolnego z dnia 22 kwietnia 2021 r. skierowanego po kontroli *Wykonanie budżetu państwa w 2020 r. w części 17 – Administracja publiczna, części 43 – Wyznania religijne oraz mniejszości narodowe i etniczne, części 80 – Regionalne izby obrachunkowe oraz wykonanie planu finansowego Funduszu Rekompensacyjnego*) motywując to błahym, zupełnie niezasadnym powodem. Zwracam uwagę, że zgodnie z art. 22 ust. 3 ustawy o Najwyższej Izbie Kontroli osoby wchodzące w skład Kolegium Najwyższej Izby Kontroli są w sprawowaniu swych funkcji niezależne i mogą w sprawie podejmowanych uchwał zgłaszać do protokołu zdanie odrębne. Podstawowym obowiązkiem każdego członka Kolegium Najwyższej Izby Kontroli jest udział w posiedzeniu Kolegium i w głosowaniu nad uchwałami podejmowanym przez ten organ. Przepisy nie dają członkowi Kolegium Najwyższej Izby Kontroli uprawnienia do niebrania udziału w głosowaniu, przy jednoczesnym udziale w posiedzeniu tego organu. Odmowa głosowania skutkowałaby *de facto* niemożnością realizacji określonych w art. 23 ustawy o Najwyższej Izbie Kontroli zadań Kolegium Najwyższej Izby Kontroli i w konsekwencji oznaczałaby całkowity paraliż Izby. Rezygnacja przez członka Kolegium z udziału w głosowaniu nad dokumentami podejmowanymi przez ten organ stanowi zatem wyraz jawnego i ostentacyjnego łamania reguł ustawowych i wewnętrznych, obowiązujących w Najwyższej Izbie Kontroli. Wobec podjęcia przez Kolegium Najwyższej Izby Kontroli decyzji o rozpatrywaniu omawianego punktu dotyczącego zastrzeżeń Ministra Sprawiedliwości, jedyną dopuszczalną formą zajęcia stanowiska przez wiceprezesa Tadeusza Dziubę w tej sprawie było – po ewentualnej merytorycznej dyskusji – oddanie głosu „za”, „przeciw”, bądź „wstrzymującego się” odnośnie do przedstawionego projektu uchwały w sprawie zastrzeżeń Ministra Sprawiedliwości. Odmowa głosowania, przy jednoczesnym udziale w posiedzeniu, stanowiła oczywistą próbę doprowadzenia przez wiceprezesa Tadeusza Dziubę do paraliżu działalności Kolegium Najwyższej Izby Kontroli, poprzez usiłowanie zerwania kworum. Tego typu metoda stanowi przejaw – niedopuszczalnych w pracach Najwyższej Izby Kontroli – działań o charakterze pozamerytorycznym. Co więcej, takie zachowanie świadczy o niedopełnieniu obowiązku, jaki spoczywa na członku Kolegium Najwyższej Izby Kontroli i w oczywisty sposób szkodzi zarówno dobru Najwyższej Izby Kontroli jak i interesowi publicznemu.

W związku z powyższym, a także mając na względzie ustawowe zadania Marszałka Sejmu w obszarze funkcjonowania Najwyższej Izby Kontroli, niniejszy wniosek należy uznać za w pełni zasadny.

PREZES
Najwyższej Izby Kontroli

Marian Banaś